

TAX NEWS **no. 10-11/2013**

W tym numerze:

1. [Od Redakcji](#)
2. [CIT – obiad z kontrahentem to nie reprezentacja.](#)
3. [CIT – koszty organizacji WZW obniżą podatek.](#)
4. [CIT – odszkodowanie w leasingu za nadmierne zużycie też jest kosztem.](#)
5. [CIT – aport wierzytelności nie zawsze jest kosztem.](#)
6. [Procedura – wysokość straty może być określona po przedawnieniu.](#)
7. [Procedura – moment zaliczenia nadpłaty na zaległość.](#)
8. [VAT – wydanie nagród do dostawa.](#)
9. [VAT – opłata motywacyjna bez vat.](#)
10. [Wysokość kar z KKS w 2014r.](#)
11. [Kalendarium podatkowe.](#)
12. [Nasze usługi.](#)

Witamy w naszym Newsletterze

Niniejszy biuletyn podatkowy ma za zadanie dostarczać odbiorcom, tj. Klientom Business Support Solution S.A., specjalistycznych informacji na bieżące i ważne dla funkcjonowania każdej firmy zagadnienia podatkowe.

Biuletyn ten, w odróżnieniu do będących w obiegu newsletterów podatkowych, będących w mniejszym lub większym stopniu przeglądem prasy podatkowej, będzie się skupiać na przedstawieniu wybranych i ważkich zagadnień ze sfery podatków i finansów.

Mam również nadzieję, że stanie się on dla Państwa źródłem informacji o możliwej do zastosowania w Państwa działalności biznesowej optymalizacji w obszarze podatków.

Kluczem do udanego biuletynu jest jego przydatność dla czytelników. Dlatego też będziemy wdzięczni za wszelkie sugestie co do jego zawartości.

Szanowni Państwo !!!

W bieżącym numerze głównym tematem są istotne kwestie związane z rozliczeniem VAT oraz podatku dochodowego od osób prawnych. Zwłaszcza ostatnie orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Wydanie prezentuje informacje według stanu prawnego obowiązującego w dniu ukazania się niniejszego wydania.

Im prostsze są ustawy podatkowe, tym bardziej są niesprawiedliwe.

Franz Josef Strauss

Spotkania z kontrahentami w restauracjach też mogą być kosztem.

Teza:

Skoro wydatki na drobny poczęstunek podawany podczas spotkań z kontrahentami w siedzibie spółki mogą stanowić koszt uzyskania przychodów, to nic nie przemawia za odmową zaliczenia do kosztów wydatków podatnika na zakup usług gastronomicznych w restauracji, tylko z tego względu, że ich świadczenie miało miejsce poza siedzibą firmy.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

W przedmiotowej sprawie podatnik zwrócił się do fiskusa o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków ponoszonych podczas spotkań biznesowych z kontrahentami.

W przypadku spotkań biznesowych poza siedzibą spółki, jej przedstawiciel zaprasza danego kontrahenta na obiad do restauracji, podczas którego omawiane są kwestie dotyczące obecnej albo potencjalnej współpracy, w tym w szczególności prezentowane są nowe produkty spółki oraz prowadzone są szeroko rozumiane negocjacje biznesowe. W przypadku spotkania z kontrahentami w swojej siedzibie (oddziale) podawane są napoje, poczęstunek lub posiłki w kantine, która znajduje się na terenie siedziby (oddziału) spółki, ale jest prowadzona przez podmiot trzeci.

Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia problemu miała odpowiedź na pytanie, czy w każdym przypadku wydatki na zakup żywności, napojów oraz usług gastronomicznych, podawanych i świadczonych w trakcie spotkań z kontrahentami (niezależnie od miejsca podawania zakupionych artykułów żywnościowych i napojów oraz niezależnie od miejsca świadczenia zakupionych usług gastronomicznych), są kosztami reprezentacji, a zatem podlegają stosownie do art. 16 ust 1 pkt 28 ustawy o CIT wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów.

Zdaniem spółki poniesione koszty posiłków nie są kosztami reprezentacji i stanowią koszty uzyskania przychodów zarówno, gdy spotkanie ma miejsce w siedzibie, jak i poza siedzibą spółki.

Fiskus za prawidłowe uznał stanowisko spółki tylko w części dotyczącej spotkań w jej siedzibie. Według fiskusa wydatki na drobny poczęstunek podawany podczas spotkań z kontrahentami w siedzibie spółki, jeśli nie noszą znamion wystawności, są zwyczajowo przyjęte, jako wydatki niewymienione w art. 16 ustawy o CIT i mogą stanowić, zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o CIT koszty uzyskania przychodów. Z kolei wydatki ponoszone przez spółkę w trakcie spotkań z kontrahentami w lokalach gastronomicznych, w opinii fiskusa, w sposób pośredni promują firmę. Łączą się z kreowaniem i utrwalaniem pozytywnego wizerunku firmy, a zatem nie mogą być uznane za koszt uzyskania przychodów. W ocenie organu spotkania biznesowe mogą być organizowane w każdym innym miejscu, zwłaszcza w siedzibie podmiotu (w kantine, która znajduje się na terenie siedziby spółki) bez konieczności ponoszenia dodatkowych wydatków związanych z profesjonalną obsługą oferowaną w kawiarni lub restauracji.

Sprawa ostatecznie trafiła do NSA. Sąd nie podzielił stanowiska fiskusa i uznał, że w świetle art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT nie stanowi kosztu reprezentacji wydatek na poczęstunek (usługę gastronomiczną świadczoną zarówno w siedzibie podatnika lub poza nią), który serwowany jest w ramach:

- działań marketingowych lub reklamowych firmy, dotyczących promocji produktu lub usługi,

- prowadzonych negocjacji z kontrahentami lub w ramach szkoleń, odpraw dla pracowników oraz podmiotów powiązanych gospodarczo itp., których celem nie jest kształtowanie wizerunku firmy, a doprowadzenie do nawiązania lub rozbudowania jej kontaktów gospodarczych, wprowadzenie na rynek określonych towarów i usług lub poprawa skuteczności ich sprzedaży, wzrost efektywności pracy itp.

Sąd dodał, że skoro wydatki na drobny poczęstunek podawane podczas spotkań z kontrahentami w siedzibie spółki mogą stanowić koszt uzyskania przychodów, to – w kontekście art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy o CIT – nic nie przemawia za odmową zaliczenia wydatków podatnika na zakup usług gastronomicznych od wyspecjalizowanego podmiotu, tylko z tego względu, że ich świadczenie miało miejsce poza jego siedzibą (np. restauracji), jeżeli spełniony został ogólny warunek wynikający z treści art. 15 ust. 1 ustawy o CIT i wydatki te nie miały na celu reprezentacji podatnika w przedstawionym wyżej znaczeniu. Bez znaczenia pozostaje przy tym kwestia wystawności, okazałości czy też ponadprzeciętności usług gastronomicznych.

Źródło: NSA z 10 września 2013 r., II FSK 2019/13

[Powrót](#)

Poczęstunek dla akcjonariuszy jest kosztem podatkowym.

Teza:

Wydatki na sfinansowanie poczęstunku dla akcjonariuszy spółki nie mają charakteru wydatków reprezentacyjnych, mogą więc zostać uznane za koszt uzyskania przychodów w świetle art. 15 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Stan faktyczny i uzasadnienie:

Spółka akcyjna będąca także uczestnikiem obrotu giełdowego zapytała się o możliwość ujęcia w kosztach podatkowych m.in. wydatków związanych z organizacją WZW akcjonariuszy zgodnie z przepisami KSH. Wskazała, iż z uwagi na fakt nałożenia obowiązków na spółkę przez przepisy KSH, których nie można pominąć, wydatki związane z organizacją i obsługą WZW akcjonariuszy, powinny być kosztem podatkowym w dacie ich poniesienia.

Organ podatkowy pierwotnie miał na ten temat odmienne zdanie, niemniej po przegranej przed WSA w Łodzi, który wydał w tej sprawie wyrok z dnia 22 stycznia 2013 r., sygn. akt. I SA/Łd 1456/12, uznał rację podatnika. Jako przykładowe koszty możliwe do uznania za koszty uzyskania przychodu wskazane zostały: koszty notarialne (sporządzenie protokołu w formie aktu notarialnego, poświadczenia pełnomocnictw osób biorących udział), koszty obsługi informatycznej, wynajmu sali, koszty związane z obowiązkiem informacyjnym (wydatki na zakup tablic informacyjnych, kosztów ogłoszeń w prasie oraz Monitorze Sądowym i Gospodarczym) jak również wydatki dotyczące usługi transportowej i usługi gastronomicznej.

Organ podatkowy wskazał nadto, że z uwagi na brak ukierunkowania ww. kosztów na zewnątrz (wydatki ponoszone na cele wewnętrzne spółki), koszty te nie będą mogły być kwalifikowane także jako reprezentacja.

Źródło: Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z 5 sierpnia 2013 r., IPTPB3/423-142/12-11/13-S/IR

[Powrót](#)

Teza:

O kwalifikacji wydatku do kosztów podatkowych przesądza nie tylko jego bezpośredni związek z przychodem, ale również inne czynniki. Przede wszystkim nie może on w działalności stanowić wydatku zbędnego, gdyż tylko taki nie może stanowić kosztu uzyskania przychodów.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

Problem rozstrzygnięty przez sąd dotyczył odszkodowania z tytułu nadmiernego zużycia leasingowanych maszyn, wypłacanego przez leasingobiorcę podmiotom zobowiązanych do wykupu tych maszyn niezależnie od ich stanu po zakończeniu leasingu. Gdyby leasingobiorca nie zdecydował się przyjąć na siebie wypłaty odszkodowania, raty leasingowe zostałyby ustalone w kwotach znacznie wyższych.

Organy podatkowe stały na stanowisku, że choć art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy o CIT nie zawiera wyłączenia takiego typu wydatków z kosztów podatkowych, to brak związku przyczynowo skutkowego między odszkodowaniem a przychodem nie pozwala kwalifikować go do kosztów podatkowych. Z brzmienia art. 16 ust. 1 pkt 22 ustawy o

Każdy wydatek służący ograniczeniu kosztów jest KUP.

CIT wynika, że kosztu uzyskania przychodów nie stanowią wyłącznie kary umowne i odszkodowania z tytułu wad dostarczonych towarów, wykonanych robót i usług oraz zwłoki w dostarczeniu towaru wolnego od wad albo zwłoki w usunięciu wad towarów lub wykonanych robót i usług.

Jak argumentował organ podatkowy, o kwalifikacji wydatku przesądza jego związek z uzyskiwaniem, zachowaniem lub zabezpieczeniem źródła przychodów.

Wojewódzki Sąd Administracyjny stwierdził, że w sprawie związek przyczynowy nie jest jednoznaczny czy nawet niekiedy trudno doszukać się bezpośredniego związku wydatku z konkretnym przychodem, pomimo, że nie ma się wątpliwości, że dany wydatek jest związany z działalnością podatnika i racjonalnie uzasadniony. Zdaniem sądu trudno uznać, że wydatek ten jest ponoszony w celu uzyskania przychodu. Poniesienie bowiem tegoż wydatku nie ma wpływu na wielkość osiągniętego przychodu. Niemniej wziąć należy pod uwagę, że wypłaty odszkodowań będących konsekwencją ponadnormatywnego używania maszyn budowlanych, pozostają w związku z prowadzoną działalnością i są uzasadnione gdyż brak poniesienia tychże wydatków prowadziłby w konsekwencji do konieczności zapłaty wyższych opłat leasingowych.

Podobnego zdania pozostał NSA. Podkreślił on, że aby wydatek był uznany za koszt podatkowy, musi być poniesiony w związku z prowadzoną działalnością i w celu uzyskania przychodu. Związek z działalnością gospodarczą nie musi być bezpośredni, a warunkiem uznania wydatku za koszt jest to, że nie jest on zbędny. W konsekwencji wydatek został uznany za koszt podatkowy leasingobiorcy.

Źródło: Uchwała NSA z dnia 21 sierpnia 2013 r., sygn.. akt II FSK 2452/11

[Powrót](#)

Aport wierzytelność własnej nie zawsze z kosztem podatkowym

Teza:

Wierzytelności własne (nie nabyte), które konwertowano na udziały w spółce, nie są wydatkiem na nabycie, o którym mowa w art. 15 ust. 1j pkt 3 ustawy o CIT.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

Wyrok zapadł w sprawie spółki, której organ podatkowy domierzył podatek CIT do zapłaty zarzucając nieuprawnione zaliczenie do KUP wartości wierzytelności własnych wniesionych do spółki zależnej jako aport. Wierzytelności te przysługiwały spółce wnoszącej wobec spółki obejmującej z tytułu transakcji handlowych, jako jej należności.

Zarówno organ podatkowy, jak poprzedzający wyrok NSA sąd w Gdańsku, stwierdzili, iż zgodnie z treścią art. 15 ust. 1j pkt 3 ustawy o CIT, w przypadku objęcia udziałów (akcji) w spółce w zamian za wkład niepieniężny w innej postaci niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowana część, koszty uzyskania przychodów ustala się w wysokości faktycznie poniesionych, niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów, wydatków na ich nabycie.

Zwrot "faktycznie poniesione wydatki na nabycie", odczytywany zgodnie z zasadami wykładni systemowej, oznacza wydatki poniesione na nabycie składnika majątku od innej osoby i tym różni się on od zwrotu "wytworzenie składnika majątku we własnym zakresie". Powyższe prowadzi z kolei do wniosku, że w przypadku wierzytelności własnych trudno jest mówić o istnieniu jakichkolwiek wydatków poniesionych na ich nabycie.

NSA podzielił pogląd WSA w Gdańsku wyrażony w wyroku z dnia 23 maja 2011 r., I SA/Gd 322/11, iż ustawodawca konstruując zamknięty katalog wydatków zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółce, nie uwzględnił wierzytelności własnej, preferując wierzytelności nabyte od osób trzecich (albo wydatki związane z wykonaniem zobowiązania). Zakładając racjonalność ustawodawcy, takie właśnie uregulowanie było jego celem.

Warto zwrócić uwagę także na pogląd, wyrażony przez NSA w wyroku z dnia 14 grudnia 2004 r., FSK 1331/04, zgodnie z którym wcześniejsze zaliczenie danego wydatku do kosztów uzyskania przychodów, eliminuje - w świetle art. 15 ust. 1j pkt 3 ustawy o CIT - zaliczenie tego wydatku do kosztów uzyskania przychodów z tytułu objęcia udziałów w zamian za aport. W stanie faktycznym wierzytelności spółki, które konwertowano na udziały, powstały w związku ze sprzedażą oferowanych przez spółkę towarów i wyrobów. Z chwilą zrealizowania sprzedaży jej wartość netto na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy o CIT została zarachowana jako przychód należny.

Natomiast koszty uzyskania towarów lub wytworzenia we własnym zakresie wyrobów będących przedmiotem sprzedaży, zostały zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Brak jest zatem w świetle art. 15 ust. 1j pkt 3 ustawy o CIT podstaw do zaliczenia w poczet kosztów uzyskania przychodów wartości

[Powrót](#)

nabytych lub wytworzonych towarów będących przedmiotem sprzedaży, w przypadku konwersji wierzytelności z tytułu sprzedaży na udziały.

Powołane wyroki wpisują się w linię orzeczniczą wykluczającą możliwość uznania wierzytelności własnej wniesionej jako aport za koszt podatkowy. Pogląd ten został wyrażony m.in. w wyroku NSA z dnia 3 grudnia 2010 r., II FSK 1292/09, a także wyroku WSA w Gdańsku z dnia 12 października 2010 r., I SA/Gd 505/10.

Źródło: Wyrok NSA z dnia 24 lipca 2013 r., II FSK 2340/11

Strata podatkowa nie podlega okresom przedawnienia.

Teza:

Decyzja określająca wysokość straty może zostać wydana tak długo, jak długo możliwa jest weryfikacja deklaracji za rok podatkowy, w którym strata ta została odliczona.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

W przedmiotowej sprawie fiskus wszczął w 2009 r. postępowanie podatkowe w sprawie określenia wysokości straty poniesionej przez podatnika z działalności gospodarczej w 2003 r. Postępowanie zostało zakończone w 2011 r. wydaniem decyzji określającej wysokość straty w kwocie niższej od kwoty wykazanej przez podatnika w zeznaniu.

Zdaniem podatnika decyzja fiskusa wydana została po upływie terminu do rozliczenia straty za 2003 r., który zdaniem strony upłynął 31 grudnia 2008 r.

Sprawa ostatecznie trafiła do NSA. Sąd wskazał jednak, że prawo do wydania decyzji określającej wysokość straty, o której mowa w art. 24 Ordynacji podatkowej (o.p.), nie ulega przedawnieniu w rozumieniu art. 70 § 1 o.p., gdyż nie dotyczy zobowiązania podatkowego, co jednak nie oznacza, że nie jest ograniczone w czasie. Ograniczenie to wynika wyłącznie z funkcji, jaką dla ustalenia prawnopodatkowego stanu faktycznego odgrywa wysokość straty poniesionej przez podatnika w latach poprzednich. Decyzja określająca stratę na podstawie art. 24 o.p. może zostać wydana tak długo, jak długo możliwa jest weryfikacja deklaracji za rok podatkowy, w którym strata ta została odliczona.

Jeżeli zatem odliczenie straty od dochodu możliwe jest w ciągu kolejnych 5 lat podatkowych (art. 7 ust. 5 ustawy o CIT lub w art. 9 ust. 3 ustawy o PIT) – to organy podatkowe mogą określić wysokość straty w takim terminie, w jakim są uprawnione do określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym. Zasadniczo będzie to więc pięć lat po upływie roku kalendarzowego, w którym upłynął pięcioletni okres przedawnienia zobowiązania podatkowego, w określeniu wysokości którego uwzględniona została wartość odliczonej straty. Termin do wydania decyzji określającej stratę rozpocznie swój bieg od początku terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego, którego wysokość została określona przy uwzględnieniu odliczonej straty podatkowej. Jeżeli natomiast w terminach z art. 9 ust. 3 ustawy o PIT lub art. 7 ust. 5 ustawy o CIT podatnik nie odliczył straty, prawo do wydania decyzji określającej wysokość straty podatkowej nie będzie czasowo ograniczone, ponieważ nieodliczona strata nie miała w takim przypadku wpływu na jakiegokolwiek mogące podlegać przedawnieniu zobowiązanie podatkowe.

Źródło: Wyrok NSA z 3 września 2013 r., II FSK 2208/12

[Powrót](#)

Wniosek o nadpłatę nie wyznacza daty zaliczenia nadpłaty na zaległość.

Teza:

Złożenie wniosku o stwierdzenie nadpłaty jest niezbędne jednak dzień złożenia tego wniosku nie ma znaczenia dla określenia momentu zaliczenia nadpłaty na poczet zaległości podatkowych. Oznacza to, że odsetki podatkowe przestają biec w momencie powstania nadpłaty, a nie w dniu złożenia wniosku o jej stwierdzenie.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

Spór między podatnikiem a fiskusem dotyczył wykładni przepisów regulujących moment powstania nadpłaty w podatku dochodowym od osób prawnych w sytuacji złożenia korekty zeznania za dany rok podatkowy oraz pobrania przez płatnika zryczałtowanego podatku do dywidend nienależnie bądź w zawyżonej wysokości. Data powstania nadpłaty decydowała bowiem o tym, z jaką datą nadpłata zostanie zaliczona na poczet zaległości bądź bieżących zobowiązań spółki.

Zdaniem spółki nadpłata w podatku dochodowym od osób prawnych powstaje w momencie zapłaty przez podatnika podatku (zaliczki na podatek) nienależnego lub w wysokości większej od należnej. Nadpłata ulega zaliczeniu na poczet zaległości z mocy samego prawa. Oznacza to, że jeżeli w momencie powstania nadpłaty istniała u podatnika zaległość podatkowa, wartość nadpłaty podlega automatycznemu zaliczeniu na poczet zaległości. W rezultacie zaległość ulega obniżeniu o kwotę nadpłaty i od tej kwoty - od dnia powstania nadpłaty - nie są naliczane odsetki od zaległości podatkowych.

Jeżeli natomiast zaległość podatkowa powstaje w pewien czas po powstaniu nadpłaty, wartość nadpłaty podlega automatycznemu zaliczeniu na poczet zaległości z chwilą powstania tej zaległości. W rezultacie, zaległość nie powstaje (bądź powstaje w wysokości obniżonej o kwotę nadpłaty), co będzie skutkowało brakiem/obniżeniem podstawy do naliczania odsetek od zaległości podatkowych. Według spółki konieczne jest odróżnienie momentu powstania nadpłaty w podatku dochodowym od osób prawnych od momentu, w którym podatnik wykazał, że nadpłata ta istnieje. Ujawnienie istnienia nadpłaty może nastąpić bądź w momencie jej powstania, czyli w zeznaniu podatkowym za dany rok, lub dopiero w korekcie tego zeznania.

Fiskus nie zgodził się ze stanowiskiem spółki, że w sytuacji zaliczenia nadpłaty na poczet zaległości podatkowych z dniem powstania nadpłaty (art. 76a § 2 o.p.), tym dniem w przedstawionym stanie faktycznym jest dzień zapłaty nienależnego podatku lub nadpłacenia podatku. W przypadku korekty zeznania rocznego CIT-8 dniem powstania nadpłaty będzie dzień złożenia korekty zeznania. W przypadku zaś kwestionowania pobrania podatku u źródła z tytułu dywidend, czyli w sytuacji przewidzianej w art. 75 § 1 o.p., dniem zaliczenia nadpłaty na poczet zaległości będzie także dzień złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty, a nie dzień nienależnego poboru podatku.

Ze stanowiskiem fiskusa nie zgodził się zarówno WSA w Warszawie, a w ostatecznym rozstrzygnięciu także NSA.

Zdaniem NSA nietrafny jest pogląd fiskusa, że zaliczenie nadpłaty wynikającej z zapłaty podatku dochodowego, zadeklarowanego w zeznaniu w wysokości wyższej niż należna bądź pobrania przez płatnika podatku nienależnie bądź w zawyżonej wysokości następuje dopiero z dniem złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty. Sąd wskazał, że złożenie wniosku o stwierdzenie nadpłaty jest niezbędne jednak dzień złożenia tego wniosku nie będzie miał znaczenia dla określenia momentu zaliczenia nadpłaty na poczet zaległości podatkowych.

Źródło: Wyrok NSA z 23 sierpnia 2013 r., II FSK 2454/11

[Powrót](#)

Teza:

Agencja marketingowa, która organizuje na zlecenie swojego klienta konkursy promocyjne, musi zapłacić VAT z tytułu wydawanych w nich nagród.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

W przedmiotowej sprawie firma marketingowa będzie przygotowywać na zlecenie klienta kompleksowe pod względem organizacyjnym kampanie marketingowo-reklamowe. Ich częścią będą różnego rodzaju konkursy, loterie promocyjne, sprzedaż premiowa oraz inne akcje marketingowe. W większości przypadków to firma marketingowa dokona we własnym imieniu, lecz na ostateczny rachunek klienta, zakupu upominków, a następnie przekaże je laureatom poszczególnych akcji promocyjnych. Wartość zakupionych i wydanych uczestnikom nagród stanowić będzie wówczas element wynagrodzenia należnego firmie marketingowej od klienta za kompleksową usługę reklamową.

Firma marketingowa uznała, że wydanie nagród jest elementem usługi reklamowej. Samo faktyczne przekazanie upominku uczestnikowi akcji promocyjnej nie podlega więc odrębnemu opodatkowaniu VAT na poziomie spółki. Odmienne stanowisko prowadziłoby do podwójnego opodatkowania tej samej czynności.

Fiskus uznał jednak to stanowisko za nieprawidłowe. Według fiskusa całe zdarzenie składa się z dwóch niezależnych czynności gospodarczych, różnych także kategoriałnie. Jednym z nich jest wydanie towaru, innym zaś świadczenie usługi. Spór sprowadzał się więc do właściwego rozumienia koncepcji usługi złożonej.

Sprawa trafiła do WSA w Warszawie. Zdaniem sądu stanowisko spółki, która upatrywała w opisanym zdarzeniu jednego, złożonego świadczenia kompleksowego, było nieprawidłowe.

Według sądu opisane zachowanie spółki zawiera dwa różne elementy – świadczenie usługi reklamowej, której beneficjentem jest kontrahent spółki, oraz wydanie towaru (nagrody), której beneficjentem jest klient kontrahenta. Wynagrodzenie (w sensie ekonomicznym) za wydanie towarów nie musi pochodzić od rzeczywistego beneficjenta – koszt tego wynagrodzenia może ponosić podmiot trzeci wobec relacji świadczeniodawca – beneficjent. Sąd przypomniał ponadto, że - jak sama firma marketingowa oświadczyła – będzie ona właścicielem wydawanych towarów.

Źródło: Wyrok WSA w Warszawie z 20 marca 2013 r., III SA/Wa 2548/12

[Powrót](#)

Wydanie nagród w promocji to nieodpłatna dostawa.

Premia za podpisanie umowy, nie jest

Teza:

Opłata motywacyjna, którą podatnik dostaje za przystąpienie do

usługą w VAT.

umowy handlowej, podobnie jak premia pieniężna, nie jest usługą i nie podlega podatkowi od towarów i usług.

Stan faktyczny i uzasadnienie:

Dwie spółki – dominująca i zależna (skarżąca) – zajmują się sprzedażą artykułów spożywczych. Podpisały umowę, na mocy której firma dominująca ma pozyskać jak największą liczbę kontrahentów dla zależnej. Razem tworzą franczyzową sieć sprzedaży, a podmioty, które do niej wchodzi, otrzymują od spółki dominującej opłaty motywacyjne. Mają one ich zachęcić do zawarcia umowy handlowej na określonych warunkach. Część tych opłat skarżąca zwraca spółce dominującej.

Spór dotyczył rozstrzygnięcia, czy opłata jest wynagrodzeniem za usługę (tak twierdził minister finansów), czy też w ogóle o usłudze nie można mówić (tak uważała spółka). Różnica polega na tym, że od usługi należałoby odprowadzić VAT.

WSA zgodził się ze spółką skarzącą. Uzasadnił, że zapłata za gotowość do realizowania usług (opłata motywacyjna) mogłaby podlegać opodatkowaniu VAT jedynie, gdyby była powiązana z usługą. Ma jednak wyłącznie charakter motywacyjny, bezzwrotny i nieekwiwalentny. Jedynym warunkiem jej otrzymania jest przystąpienie do umowy na odbiór określonej ilości towaru i ich określony udział procentowy w sprzedaży ogółem. Opłata jest płacona jednorazowo z góry bez względu na późniejszy wynik sprzedaży. Organ błędnie więc twierdzi, że jest to świadczenie ekwiwalentne w zamian za gotowość odbiorcy do nabycia, a następnie sprzedaży określonej ilości towaru. Zdaniem sądu opłata nie jest odrębną usługą. WSA porównał ją do premii pieniężnej wypłacanej np. za osiągnięcie określonego poziomu sprzedaży, która – jak przesądziło orzecznictwo (np. NSA, sygn. akt I FSK 1067/09) – również usługą nie jest.

Opłata jest wypłacana przed zawarciem umowy i pozostaje bez wpływu na rzeczywistą sprzedaż. Premia zaś wypłacana jest po osiągnięciu określonego wyniku sprzedaży. Jednak wspólną ich cechą jest to, że służą pozyskaniu kontrahentów. W przypadku premii istnieje też dodatkowy element motywacyjny, jakim jest osiągnięcie określonego rezultatu. Należy traktować je tak samo.

W konsekwencji – orzekł sąd – również kwota należna spółce dominującej od skarżącej z tytułu udziału w opłacie nie jest wynagrodzeniem za usługę i nie podlega VAT. Wystarczy ją udokumentować notą księgową.

Źródło: Wyrok WSA w Rzeszowie z 5 września 2013 r., sygn. akt I SA/Rz 532/13

[Powrót](#)

Kary w KKS w 2014 roku.

W następnym roku sąd wymierzając karę grzywny za przestępstwo skarbowe będzie mógł wymierzyć karę w wysokości 16 milionów 128 tysięcy złotych.

Wzrost kar jest związany z podwyżką minimalnego wynagrodzenia za pracę, które służy do obliczania ich wysokości. Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 11 września 2013 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 r. (Dz. U. poz. 1074) w następnym roku będzie ono wynosiło 1.680 zł brutto.

Kary za przestępstwa skarbowe sąd wymierza w stawkach dziennych. Stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia, ani przekraczać jej czterystukrotności.

W 2014 r. stawka będzie ustalana w granicach od 56 zł do 22.400 zł.

Najniższa kara grzywny to 10 stawek dziennych, co oznacza, że w następnym roku sąd za przestępstwo skarbowe nie wymierzy mniej niż 560 zł.

Kary za wykroczenia skarbowe liczone są kwotowo, w granicach od jednej dziesiątej do dwudziestokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę.

A zatem w 2014 r. najniższa grzywna za wykroczenie wynosić będzie 168 zł, a najwyższa 33.600 zł.

Źródło: www.rcl.gov.pl, stan z dnia 17 września 2013 r.

[Powrót](#)

Kalendarium podatkowe na listopad.

5 listopada

- składka na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy opłacana przez jednostki budżetowe i samorządowe zakłady budżetowe;

7 listopada

- podatek w formie karty podatkowej;
- wpłata zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych pobranego od wypłaconych w poprzednim miesiącu dochodów z tytułu udziału w zyskach;
- wpłata zryczałtowanego podatku dochodowego od podatników podatku dochodowego od osób prawnych niemających siedziby lub zarządu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- informacja o wysokości pobranego podatku dochodowego od dochodów z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych (CIT-7);

12 listopada

- składka na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz Fundusz Pracy od osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie;
- deklaracja INTRASTAT;

15 listopada

- składka na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych od płatników niebędących jednostkami budżetowymi, samorządowymi zakładami budżetowymi, ani osobami fizycznymi opłacającymi składkę wyłącznie za siebie;
- zaliczka na podatek od nieruchomości i podatek leśny od osób prawnych i jednostek niemających osobowości prawnej;
- rata podatku od nieruchomości, podatku leśnego i rolnego (dot. osób fizycznych);
- rata podatku rolnego (dot. osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej);
- informacja podsumowująca VAT-UE (papierowa);

20 listopada

- zaliczka na podatek dochodowy od pracowników zatrudnionych na umowę o pracę oraz z tytułu umów zlecenia i o dzieło;
- ryczałty ustawowe w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych (np. od dywidendy);
- zaliczka na podatek dochodowy od osób fizycznych od dochodów osiągniętych z działalności gospodarczej oraz z umów najmu i dzierżawy;
- zaliczka na liniowy podatek dochodowy od osób fizycznych od dochodów osiągniętych z działalności gospodarczej;
- zaliczka na podatek dochodowy od dochodów zagranicznych (ze stosunku pracy oraz z emerytur i rent) oraz innych dochodów uzyskiwanych bez pośrednictwa płatnika;
- zaliczka na podatek dochodowy od osób prawnych;
- zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów osób fizycznych - podatnicy opodatkowani ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, którzy wybrali miesięczny sposób opłacania ryczałtu;
- składka na PFRON;

26 listopada

- VAT (VAT-7, VAT-7K, VAT-8, VAT-12);
- informacja podsumowująca VAT-UE (elektroniczna);
- podatek akcyzowy (AKC-4);

28 listopada

- wpłata z zysku od przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa (zaliczki miesięczne lub kwartalne);

30 listopada

- wpłata VAT od wewnątrzwspólnotowej dostawy nowego środka transportu (VAT-11);
- deklaracja o rodzajach i rozmiarach zamierzonej produkcji w 2013 r. składana przez podatników, którzy osiągają dochody z działów specjalnych produkcji rolnej (PIT-6);
- upływa termin złożenia wniosku Wn-U-G przez rencistów prowadzących działalność gospodarczą za październik 2012 r.

Nasze usługi

Obsługa rachunkowo – podatkowa

- prowadzenie ksiąg rachunkowych zgodnie z regulacjami ustawy o rachunkowości oraz Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF),
- ustalanie zobowiązań względem organów budżetowych oraz sporządzanie deklaracji podatkowych, sporządzanie sprawozdań finansowych zgodnie z regulacjami ustawy o rachunkowości, MSSF oraz z uwzględnieniem wymogów Komisji Papierów Wartościowych, jak również dla celów statystycznych,
- doradztwo w zakresie rachunkowości, w tym opracowania z zakresu polityki rachunkowości i zakładowego planu kont,
- obsługa organów kontrolnych oraz audytorów przeprowadzających przegląd i badanie sprawozdań finansowych.

Obsługa kadrowo – płacowa

- kalkulacja wynagrodzeń pracowników, zleceniobiorców, członków zarządów i rad nadzorczych łącznie z realizacją przelewów bankowych,
- administracja dokumentacją kadrową pracowników,
- zgłoszenia rejestracyjne,
- przygotowywanie deklaracji podatkowych, sprawozdań statystycznych, informacji o wynagrodzeniach oraz innych zaświadczeń.

Sporządzanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych

- sporządzanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych wg MSSF, ustawy o rachunkowości oraz z uwzględnieniem wymogów Komisji Papierów Wartościowych przy zastosowaniu aplikacji Oracle Hyperion Financial Management,
- wsparcie w przygotowaniu skonsolidowanych sprawozdań finansowych łącznie z dokumentacją konsolidacyjną,
- sporządzanie pakietów konsolidacyjnych zgodnie z zasadami rachunkowości określonymi przez jednostkę dominującą,
- współpraca z audytorem przeprowadzającym przegląd i badanie skonsolidowanych sprawozdań finansowych.

Usługi controllingowe

prowadzenie rachunkowości dla celów zarządczych poprzez:

- raporty zarządcze, analizę finansową,
- analizę efektywności inwestycji,
- biznes plany i plany strategiczne, wieloletnie prognozy,
- współudział przy tworzeniu budżetów, kontrolę i analizę wykonania budżetów.

Usługi finansowe

- współpraca z bankami w zakresie: obsługi rachunków bankowych, systemów bankowości elektronicznej, oraz obsługi linii kredytowych i gwarancji bankowych oraz ich zabezpieczeń,
- zarządzanie płynnością finansową w zakresie: inwestowania nadwyżek finansowych, pozyskiwania finansowania, wdrażania struktur typu cash pool,
- obrót walutowy oraz zarządzanie ryzykiem walutowym,
- optymalizacja kosztu finansowania,
- poszukiwanie ofert na wszelkie produkty finansowe, negocjowanie warunków technicznych i finansowych oraz ich wdrażanie.

Usługi prawne i podatkowe

- przygotowywanie dokumentów prawnych, a w szczególności umów, porozumień, opinii, informacji, korespondencji wymagającej opracowania pod względem prawnym, udzielanie konsultacji pisemnych i ustnych,
- przygotowywanie dokumentów wewnętrznych, obsługa organów korporacyjnych,
- udział w negocjacjach związanych z prowadzoną działalnością,
- reprezentowanie przed sądami, organami administracyjnymi, egzekucyjnymi, osobami fizycznymi i prawnymi oraz innymi podmiotami, inne czynności w zakresie realizacji stałej lub doraźnej pomocy prawnej i podatkowej,
- wsparcie w zakresie optymalizacji podatkowej,
- sporządzenie dokumentacji cen transferowych.

Redakcja:

Business Support Solution S.A.

ul. Pojezierska 90A

91-341 Łódź

e-mail: taxnews@poczta.bssCE.com

Tel: +48 (42) 200 7000

[Powrót](#)

Powyższa wiadomość nie jest informacją handlową, wysyłana jest wyłącznie do prenumeratorów. Jeśli nie życzą sobie Państwo otrzymywać Newslettera, prosimy o odesłanie pustego listu za pomocą poniższego przycisku „Rezygnacja z newslettera”.

Niniejszy newsletter jest dystrybuowany na podstawie załączonego na stronie www.bssCE.com Regulaminu, w przypadku braku akceptacji treści regulaminu istnieje możliwość rezygnacji z newslettera.

[Rezygnacja z newslettera](#)